

Forglemte Adelslægter.

Af A. Thiset.

I nøje Forbindelse med den gamle Adels ægte danske Sind stod dens Kjærlighed til sin Stand og til Fædrenes Minde. Denne Kjærlighed yttrede sig ikke blot i Enkeltmands Optegnelser om sin Slægt eller om sine Venners og Frænders Mærkedage, men ogsaa i genealogiske Værker om hele Standen, dem vi nu sammenfatte under Navn af »Slægtebøger«. De fleste af disse Slægtebøger skrive sig fra Slutningen af det 16de til den sidste Trediedel af det 17de Aarh., et Tidsrum, da Kundskab om Forfædrene var bleven en ligefrem Fornødenhed paa Grund af, at Skik og Brug ved enhver Jordefærd fordrede Redegjørelse for den Afdødes otte eller sexten Ahner og Anbringelse af disses Vaaben paa Ligstenen.

Slægtebøgerne, der som oftest skyldes det smukke Kjøen, give fortræffelige Oplysninger om den dalevende Adels Genealogi, som Forfatterinderne have faaet fra første Haand, hvorimod deres Efterretninger om en tidligere Tid, hvilke kun ere støttede paa mundtlig Overlevering eller laante af en anden Slægtebog, selvfølgelig maa benyttes med Varsomhed.

Desværre nedlagde de gode Fruer og Jomfruer Arbejdet efter 1660, og da det blev gjenoptaget, var det af Mænd udenfor Standen, saasom Nysted, Lucoppidan, Michelsen, Klevenfeldt, Kaasbøll, Sandvig o. s. v., som vel havde det forud for deres Forgængerinder, at de i mer eller mindre Grad støttede deres Arbejder paa selvstændige Undersøgelser, men til Gjengjæld ikke havde Forbindelser blandt Adelen, som kunde sætte dem istand til at fortsætte de ved 1660 afbrudte Stamtavler.

Følgen heraf blev, at flere af vore gamle Adelsætter, der under de ugunstige Tidsforhold vare blevne forarmede og ikke længere som i fordums Dage blev holdt oppe af Standsfølelsen, der f. Ex. i tidligere Tid gjorde en Mesalliance til den største Sjældenhed selv blandt de fattigste Adelsmænd, nu umærkelig traadte over i Borger- og Bondestanden eller paa anden Maade forsvandt. Saa-danne forglemte Adelslægter ere: Budde, Gjedde, Maccabæus, Orning, der bevislig have levet i borgerlige Stillinger i dette og forrige Aarhundrede, hvilket ogsaa menes at være Tilfældet med

de Brun'er (der førte et Hoved), Kruser og Galskytter. Endvidere Slægterne Bagge (med Dragen), von Deden, Griis (som førte et gaaende Svin), Kaas (med Sparren), Krabbe (med Tverbjelken), Mund, Munk (med Vinranken), Pors og Steensen, hvis Stamtavler alle kunne fortsættes tildels langt ind i det 18de og 19de Aarh., samt endelig nu forsvundne Linier af Slægterne Holck, Kaas (med Murtinden), Sehested osv. Denne Liste vilde for Norges Vedkommende kunne forøges med mange Familier, saasom Benkestok, Galtung, Hardingmand, Rytter, Skaktavl, Teiste og flere.

Det er ikke uden Betydning at komme til Klarhed om, hvor mange af disse Slægter der endnu leve, idet de, naar deres Herkomst blot kan bevises, i Virkeligheden endnu bestandig henhøre til den danske Adel, hvad Stilling de saa end forresten indtage.

Efter 1660 paahviler der nemlig ikke Adelen særegne Pligter, hvis Forsømmelse bevirker Tab af de adelige Rettigheder, saaledes som Tilfældet var forhen, da navnlig i det 15de og 16de Aarh. mange Adelsmænd af den Grund traadte ud af Standen. Det er kun kort Tid siden, at der af en gammel Slægt Høegerne, som almindelig antoges at være uddød i 1864, viste sig at existere en Sidelinie, der i flere Slægtled var hensunken i Forglemmelse, men nu traadte frem og gjorde sin Herkomst gjældende. I det Følgende skal først gjøres Rede for en anden gammel Æt, der i over 100 Aar har været udslettet af Fortegnelserne over den danske Adel, skjøndt den endnu er til.

I.

Krabbe.

Uagtet der her i Danmark og Norge har levet flere forskellige Adelslægter af Navnet Krabbe, — der nævnes alene ni i Adelslexikonnet, — vil man dog som oftest, naar dette Navn høres, tænke paa den gamle Slægt, som i sit Vaaben førte en Tverbjelke; og det med Rette, thi indtil Midten af forrige Aarhundrede var den ubetinget den talrigste og berømteste af dem alle. I en mindre kritisk Tidsalder end vor maatte allerede det gamle Sagn om, at Slægten udledte sin Herkomst fra den tyske Kejser (eller rettere Konge) Conrad, som døde 1152, hæve den over Størstedelen af den øvrige Adel, og selv bortset fra denne Slægtébogsfabel, som ganske vist Ingen mere troer paa, har Slægten havt saa betydelige Jordegodser og Forlehninger i Rigets forskellige Provindser, har beklædt saa anseelige Embeder og til sine Tider grebet saa

væsentlig ind i vort Fædrelands Historie, at den altid vil indtage en fremragende Plads i den danske Adels Annaler.

Aaret 1660 blev skjæbnesvangert for denne som for de fleste andre af de da endnu talrige gamle Adelsætter. I de følgende to Menneskealdere gik det saa stærkt tilbage med Slægtens fire Linier, at der ved Aar 1720 kun var én i Live, og den førte ovenikjøbet en i alle Retninger hensygnende Tilværelse. Man var da og af den Mening, at Slægten havde udspillet sin Rolle, ja dens formentlige Arvinger vare saa utaalmodige, at de end ikke kunde oppebi dens fuldstændige Uddøen, førend de tilegnede sig dens Vaaben og dens Berømmelse; Navnet havde de alt i Forvejen, og de anselige Jordegodser kunde de nu engang ikke faa af den simple Grund, at de paa en enkelt Undtagelse nær forlængst vare gaaede over i fremmede Hænder. Der levede nemlig en anden Adelsæt, som vel havde Navn og Ælde tilfælles med, men derimod hverken i Rigdom eller Anseelse kunde maale sig med den gamle Krabbe-Slægt¹), og et Medlem af denne Slægt bortkastede sit eget, gamle, fædrene Vaaben: to Skraabjelker og antog Vaabnet med Tverbjelken.

Samme Mand, Etatsraad Ole Krabbe til Bjerre, havde forstaaet at lempe sig efter de siden Regjeringsforandringen i 1660 indtraadte nye Forhold og havde derved arbejdet sig op til en mere anselig og velhavende Stilling end den, hans temmelig ubekjendte Forfædre indtog, og det er derfor let forstaaeligt, at han havde god Lyst til at faa disse ombyttede med lidt mere berømte Slægtninge. Hensigten med Vaabenforandringen var nemlig aabenbart den at blive henregnet til en Slægt, der havde fostret saadanne Mænd som Rigsmarsken Hr. Tyge Krabbe og hans lærde Søn Hr. Erik Krabbe, for ikke at tale om den da fornylig afdøde Gehejmeraad og Elefantridder Hr. Otto Krabbe, der i rigt Maal havde nydt godt af Enevældens dengang saa efterspurgte Solstraaler: høje Værdigheder, Titler og Ordener og sikkert har stukket Etatsraaden endnu mere i Øjnene end de andre to Hundrede Aar gamle Berømtheder. Men, vil man spørge, havde Etatsraad Ole Krabbe da ingen Adkomst til denne Vaabenforandring? Jo, den Mening var han i det Mindste selv ganske vist af. Han var nemlig ogsaa saa heldig at

¹ Ved »den gamle Krabbe-Slægt« sigtes her og det Følgende til Slægten med Tverbjelken i Vaabnet.

besidde en ældre Familie-Tradition, som meldte, at hans Stamfader havde paa mødrene Side været af de gamle Krabber og af den Grund antaget disses Navn, eftersom han i Forvejen intet Slægtnavn havde besiddet. Den Slags Navneoptagelser var i sin Tid en meget almindelig Sag, hvorimod det hertillands var højst ualmindeligt, at et saadant Laan udstraktes til Vaabnet; men det Værste var dog, at Historien om Etatsraadens Nedstammen fra de gamle Krabber, som jeg andetsteds (se Hist. Tidsskr. 5. Række 1. Bind) har paavist, ikke er et Haar bedre end Fortællingen om disses Slægtskab med de tyske Kejsere, og at Etatsraaden saaledes i Virkeligheden ikke har havt nogen Hjemmel til at bortkaste sit fædrene Vaaben og antage de gamle Krabbers Skjoldemærke, som hans Efterkommere den Dag i Dag føre.

En Linie af dette Skjoldemærkes rette Ejermænd var, som alt anført, dengang endnu ikke uddød, men snart efter begyndte den at gaa i Glemme. Af Stamtavlen i Hofmans Danske Adelsmænd, som udkom 1778, ses, at denne Linie havde delt sig i to Grene, af hvilke den ældste ikke afsluttes paa bemeldte Stamtavle, skjøndt den i Virkeligheden var uddød paa Mandslinien 1774, hvorimod den yngste standser med den paa Munkholm 1742 afdøde Kaptajn Christian Krabbe, for hvem ingen Born ere anførte. Adelslexikonnet, som udkom et Par Aar efter, ved derimod at berette, at hele Slægten »nu« for faa Aar siden var uddød paa Sværdsiden. Men samme Lexikon glæder Verden med den Efterretning, at en ny Fugl Phønix er opstaaet af den Dødes Aske. Det er Gehejmerraad Frederik Michael Krabbe, som fører de gamle Krabbers Navn og Vaaben, og »som paa mødrene Side stammer fra denne Familie«, siger Adelslexikonnet. Et i Aaret 1872 udgivet Supplement til samme Lexikon gaar, ved at omtale Gehejmerraadens Søn Gehejmestatsminister Hans Krabbe-Carisius, et Skridt videre, idet det der hedder: »Af den i Adelslexikon 1 Bd. Pag. 298 Nr. 1 omtalte, gamle, danske Slægt Krabbe erholdt Hans von Krabbe etc.«, saa her er Gehejmerraadens Søn og altsaa ogsaa han selv kort og godt gjorde til fuldblods Efterkommere af de gamle Krabber.

Desværre kjendes ikke de Kilder, hvoraf Adelslexikonnet har øst sine Efterretninger i saa Henseende, og den gode Gehejmerraads Adkomst til Tverbjelke-Vaabnet taaler ligesaa lidt en nærmere Undersøgelse som Etatsraad Ole Krabbes. Hvad først hans mødrene Herkomst angaar, da oplyser Kirkebogen for Budolphi Kirke i Aalborg, hvor hans Forældre bleve viede den 2. Decbr. 1716, os om,

at hans Moder hed Margrethe Eleonore Klein, at hun var døbt den 2. Juli 1689 og var en Datter af Amtsforvalter Peter Klein og Hustru Cathrine Ravn. Her er saaledes ikke Spor at finde af et Slægtskab med de gamle Krabber, men kun med ret ansete Borgerfolk.¹⁾

Men Gehejmraadens Fader da? ja han hed Hans Krabbe og var Regimentskvartermester, men døde tre Aar efter bemeldte sin Søns Fødsel, og denne kunde ikke i sin i 1791 udgivne Levnetsbeskrivelse, ligesaa lidt som nu vi, give nogen Oplysning om hans Herkomst. Paa Stamtavlerne over de adelige Familier Krabbe er der ingen Plads til ham, og der er da ogsaa lige saa megen Sandsynlighed for, at Gehejmraadens Fader hørte til en af de dalevende, borgerlige Slægter Krabbe, for Exempel den, hvortil Præsten i Aastrup og Starup Iver Krabbe hørte, thi blandt denne Præsts Sønner findes ogsaa en Hans Krabbe.

Man ser altsaa, at Etatsraad Ole Krabbes Exempel smittede: ja, hans Efterfølger drev det endog videre, idet han ikke blot tiltog sig et Vaaben, men ogsaa et Adelsskab, hvortil han, som det synes, ikke havde godtgjort nogen Adkomst. Forsøget lykkedes imidlertid fortrinlig, hans Samtid tog begge Dele for gode Varer, og i 1831 erholdt hans Son Gehejmestatsministeren i sit Patent paa at føre Navnet Carisius tillige en kongelig Anerkjendelse af Vaabnet saavel som Adelen.

Ved Aar 1830 førtes altsaa den gamle Slægt Krabbes Vaaben af to andre, den, efter Alt at dømme, ganske uvedkommende Familier, hvorimod den selv for et halvt Aarhundrede siden officielt var tagen af Dage.

Desuagtet levede den dengang endnu, ikke skjult og ubemærket, men i fuldkommen standsmæssige Stillinger og selv bevarende Mindet om sin Herkomst.

For et Par Aar siden fik jeg Lejlighed til at gjøre mig bekendt med nogle af Forfatteren til den som Manuscript trykte Stamtavle over Etatsraad Ole Krabbes Efterkommere, Hr. dr. med. H. Krabbe, indsamlede Meddelelser om Personer, som førte Navnet Krabbe, men ikke syntes at høre hjemme paa nævnte hans Stamtavle. Blandt disse Meddelelser var ogsaa en lille Slægttavle, for-

¹⁾ Se om Peter Klein: Danske Atlas V p. 58 og 74 (meddelt mig af Samfundets Sekretær).

Tage Iversen Krabbe

til Gunderslevholm, født 16. 8. 1630 † 1712, g. m. Kirsten Nielsdatter Vind.

(See Stamtavlen hos Hofman.)

Karen, f. 23. 4. 1663 † 11. 5. 1665, begr. i Hornstrup Kirke. ¹⁾	Lene Catherine, f. 2. 3. 1664 † 29. 4. 1665, begr. i Hornstrup Kirke. ¹⁾	Mette Sophie, † lille.	Karen, g. m. Generalmajor <i>Jacob de Bruin.</i> ²⁾	Iver Krabbe til Søbysgaard, Major, g. 16. 10. 1703 paa Friisholt m. <i>Anna Christence Rosenkrantz.</i>	Niels Krabbe, f. 30. 11. 1673 † 2. 12. 1674, begr. i Horastrup Kirke. ¹⁾	Otto Krabbe, f. 14. 12. 1674 † 29. 4. 1676. ¹⁾	Holger Krabbe, f. 14. 12. 1674 † lille. ¹⁾	Erik Krabbe til Tostrup, Major, f. 20. 5. 1676 † 2. 4. 1709, begr. i Hornstrup Kirke. ¹⁾ g. m. <i>Adelgunde Wilchen,</i> Datter af Brigader <i>Wilchen.</i>
Mette, døbt 14. 9. 1704 ³⁾ † ugift.	Tage Krabbe, Major af Artilleriet, døbt 11. 10. 1705 ³⁾ † 1774, g. 1745 m. <i>Dorthe Sophie de Lamare,</i> f. 21. 4. 1721 † 19. 3. 1791. ⁴⁾	Jens Krabbe, Major, døbt 20. 2. 1707 ³⁾ † 1770. (?)	Christoffer Krabbe, Fænrisk ved 1ste Tronhjemske nat. Inf. Regiment, døbt 19. 9. 1708 ³⁾ † 17. 1. 1743.	Christian Krabbe, Kapitajn, blev 1723 sendt til Vestindien, hvor han giftede sig, men kom efter sin Frues Død 1726 tilbage og søgte <i>Birte Cathrine Balslev.</i> Han døde 1742 paa Munkholm.				
Anna Lucie, f. 1749 † 1750. ⁵⁾	Lucie Sophie, f. 1751 † 1754. ⁵⁾	Iver Krabbe, f. 1753 † 1754. ⁵⁾	Anna Lucie, f. 1755, blev 1802 indskreven i Roeskilde adelige Jomfrukloster, † 1841. ⁵⁾	Iver Hieronimus Krabbe, f. 1757 † 1760. ⁵⁾	Erik Christian Krabbe.⁵⁾	Iver Christoffer Krabbe, Major ved Slesvigske gevorb. Inf. Reg., døbt 13. 7. 1731 i Fraude Kirke ⁴⁾ , g. m. <i>Vilhelmine Henriette von Brehmer,</i> døbt 26. 9. 1735 i Rendsborg † 8. 11. 1782. ⁴⁾	Adelgunde Birgitte.⁵⁾	
Christian Heinrich Iver Krabbe⁶⁾, Major ved Holstenske Inf. Reg., døbt 14. 7. 1757 i Rendsborg † 12. 11. 1835 ⁴⁾ g. m. <i>Frederica Margaretha Charlotte von Knorr,</i> f. 4. 3. 1772 i Rendsborg † 8. 10. 1831. ⁴⁾			Nicolaus Krabbe (skal efter Charles Brehmer Krabbes Stamtavle have været Kapitajn paa »Freja«, hvilket aabenbart er urigtigt).		Albertine Brigitte, f. 6. 1. 1766 † 17. 6. 1848, ⁴⁾ g. m. Kapitajn og Brigadeadjutant <i>Frantz von Wachs,</i> f. 23. 4. † 17. 6. 1836. ⁴⁾	Carl Frederik Hermann Krabbe, Overskibschirurg, f. 26. 3. 1774 ⁷⁾ † 24. 3. 1844, ⁷⁾ g. 1 m. <i>Anna Birgitte Jessen,</i> senere gift <i>Giedde.</i> Han g. 2 i England.		
Jørgen Christian Carl Krabbe, Major, Chef for Laboratorie-Etaten i Rendsborg, Ridder af Dbrg., f. 15. 2. 1794 i Rendsborg † 21. 8. 1861 ⁸⁾ ugift.	Christian Friederich Frantz Krabbe, Kapitajn, fra 1848 Oberstlieutenant i Insurgentarméen, f. 12. 7. 1796 i Rendsborg, ⁴⁾ † 18. 6. 1879, g. m. <i>Amalie Sophie Christiane von Holstein,</i> f. 26. 12. 1795 † 18. 7. 1869. ⁴⁾	Wilhelmine Friederike Elise, f. 8. 1. 1798 † 1840 ugift.	1. Christian Frederik Krabbe, Etatsraad, Contoirchef i Marineministeriet, Ridder af Dbrg. & Dmd., f. 6. 7. 1798 ⁴⁾ † 24. 6. 1878, g. m. <i>Hansine Henriette Dorthea Hansen,</i> f. 16. 8. 1812 ⁴⁾ † 16. 1. 1879.		2. Charles Brehmer Krabbe, bosiddende i Buenos Ayres. ⁷⁾	2. John Henry Krabbe, bosiddende i Bahia. ⁷⁾	2. Frederik Johan Krabbe, var 1852—54 Master i den engelske Marine. ⁷⁾	
Antonie Elise Alwine, f. 1. 4. 1822 † 23. 4. 1854, g. m. Subrector <i>Peter Christian Marxen,</i> f. 1. 6. 1806 † 4. 7. 1869.	Emma Charlotte Dorothea Christophine, f. 15. 1. 1824 i Slesvig By, ⁴⁾ g. m. Subrector <i>Peter Christian Marxen,</i> f. 1. 6. 1806 † 4. 7. 1869. ⁴⁾ Hun lever som Enke i Rendsborg.		Anna Cecilie, f. 9. 4. 1846, boer i Kjøbenhavn, g. 7. 11. 1876 m. pract. Læge <i>Carl Adolph Feilberg,</i> f. 1. 10. 1844.					

¹⁾ Klevenfeldts Saml. i Geh. Ark. ²⁾ See H. P. Selmer, Stamtavle over Slægten Selmer pag. 8—9. ³⁾ Nørre Søby Kirkebog. arkivet. ⁵⁾ Benzons Stamtavle i Geheimearkivet. ⁶⁾ Han kaldes paa Charles Brehmer Krabbes Stamtavle: »C. Krabbe, Commissary«. ⁷⁾ angives Dødsdagen i en Arving-Efterlysning i Berlingske Tidende i Novbr. 1868, men Ch. Brehmer Krabbe angiver, at Faderen først † 1856.

⁴⁾ Daabsattest & Dødsanmeldelse i Enkekasse-Ch. Brehmer Krabbes Stamtavle. ⁶⁾ Saaledes ⁷⁾ Hans Personalia i Ordenscapitlet.

Christen Pedersen

paa Løgstrupgaarden, gift med Kirsten Bollesdatter † 1588.

Bolle Christensen,
f. 1574 † 17 Febr. 1623, paa Løgstrupgaarden, gift 1604 med **Else Bertelsdatter**
† 24 Marts 1653. Af 6 Børn levede 3.

Peder Christensen
paa Øregaard i Fiskbæk Sogn.

Kirstine Bollesdatter,
† før 1686,
g. m. Henrik Jensen,
Borgmester og Lands-
thingshører i Viborg.

Else Bollesdatter,
f. 7 Oct. 1623 † 31 Aug. 1712 i
Skanderborg, g. 22 Juli 1648 m.
Hans Olufsen Bollers, Fuldmægtig
over Viborg Capitel's Tjenere,
† 24. Decb. 1676.
Af 7 Børn levede 5, der antog
Navnet Luxdorpb.

Christen Bollesen,
Forstander paa Her-
lufsholm, † 1669.
g. m. **Maren Staph-
rophski.**

**Bertel Pedersen
Luxdorpb,**
Dr. med., studerede
1643 i Padua, opholdt
sig 1646 i Viborg,
† 1671 paa Grim-
strupgaard. Ugift.

Maren Luxdorpb,
† ugift 1668.

Birgitte Luxdorpb,
f. 1633 † 27. Juli
1677, g. 1665 m.
Rasmus Pedersen
Holbæk, Sognepr. for
Jernløse, f. 1628
† 1683. 5 Børn.

Bolle Pedersen Luxdorpb,
f. 1. Jan. 1627 † 30 April
1711, Sognpræst i N. Jern-
løse og Kvandløse, g. m.
1) Maren Hansdatter, f. 1619
† 1673, 2) **Anne Hansdatter
Helsinge.**

**Anna Hansdatter
Luxdorpb,**
† i Skanderborg ved
Aar 1746, g. m. 1)
Vogen Nielsen, Kjøb-
mand i Viborg,
2)

Else Luxdorpb,
† 1727 i Skanderborg,
g. m. Michel Ras-
mussen Trige, By- og
Herredsfoged i Hor-
sens 1633.

Cathrine Luxdorpb,
f. 1662 † 1757, g. 1686
m. Mag. Nicol Seide-
lin, f. 1666 † 1737,
Provst, Sognepræst
i Skaanderborg.

Bolle Luxdorpb,
† omt. 1719 paa
Nissumgaard,
g. m.

Jacob Luxdorpb,
f. 1655 † 1716 eller
1717 paa Nissum-
gaard, g. m. **Maren
Rasmusdatter.**

Bolle Luxdorpb,
f. 1643 † 1698,
Envoyé i Sverrig,
Ridder, g. m.
1) **Jytte Bering,**
2) **Friderica Adelaer.**

Mag. Ole Luxdorpb,
f. 11. Juni 1646
† 29. Juli 1676,
Provst og Sognepr. i
Kjøge, g. 7. Sept.
1669 m. **Dorthe
Eriksdatter Torm.**
† 1675.

Holger Luxdorpb,
Major, nobiliteret
1679, † ugift.

Else Luxdorpb,
† 1722, g. m. Con-
ferentsraad Willum
Worm, Justitiarius,
f. 1633 † 1704.

Peter Luxdorpb
til Fiellebro, Justits-
read og Landsdommer
i Fyen og Langeland,
f. 1648, nobiliteret
1679, † 1702, g. m.
**Anna Margrethe
Helverschow,** f. 1651,
nobiliteret 1688, †
1713; Enke efter
Peder Hovenbek.

En Datter, boede
i Dronhingens Mølle.

Peder Luxdorpb,
Sognepræst for Havre-
bjerg og Gudum,
† 14. Marts 1717,
g. 29 Oct. 1709 m.
Sidsel Christensdatter,
† 30. Sept. 1729.

Holger Luxdorpb,
boede i Holbæk,
g. m. **Anneke Jens-
datter,** † Decb.
1741.

Hans L.,
var svagelig,
† i Kjøben-
havn.

Hans L.,
g. m. **Dorthe
Gregers-
datter**
i Hoved.

Else L.,
g. m. Jens
Madsen i
Møballe.

Maren L.,
g. m. 1) Michel
Olsen eller
Ole Michelsen,
2) Hans Peder-
sen i Rode
Mølle.

**Anne Kirstine
L.,** g. m. Jens
Nielsen i Ros-
borg.

**Else Cathrine
L.,** g. m. Poul
Nielsen Jord-
bergi Horsens.

Erik L.,
g. m. **Helle
Mortens-
datter.**

1. **Christian L.**
til Mørup,
Oberst, f. 4.
Febr. 1684
† 26. Juni
1726, g. m.
**Susanne
Magdalene
Worm,** † 7.
Maj 1735.

2. **Cort L.,**
† ung.

2. **Jytte Marie L.,**
† ung.

2. **Carl L.,**
f. i Stockholm,
† voxen paa
Serup af
Børnekopper.

2. **Hedevig Ul-
rica L.,** f. i
Stockholm, g.
1713 m. Chri-
stopher Knuth,
Lehnsgreve til
Knuthenborg,
Gehejmerraad,
Ridder, f. 1687
† 1736.
Hun † 1720.

Erik L.

Christen L.,
† 1731 paa
Bornholm.

Ole L.,
f. 22. Jan.
1674 † 30.
Januar 1674.

Ole L.,
f. 20. Decbr.
1674, † 27.
Febr. 1676.

Christian L.

Henrik L.,
Ritmester.

Margrethe L.,
† 2. Decbr.
1753, ugift.

Else Marie L.,
f. 20. Aug.
1683 † 27.
Aug. 1748, g.
m. Oberstlieu-
tenant Ludvig
Nicolas von
Fuchs, † 1714.

**Sidsel Dør-
thea L.,** g. m.
Christen Helle-
gaard, Com-
merceraad,
† 1729.

Maren L.,
g. m. Hans Boelund
i Hoved.

Margrethe L.,
g. m. David Krag i Aarhus.

Jacob L.,
»er paa lange
Rejser«.

Morten L.,
hos Svogeren.

Hans L.,
hos Svogeren.

Maren L.,
g. m. Christian
Ring i Wads
Mølle.

Bolle Willum L.,
f. 24 Juli 1716 † 13. August 1788,
Gehejmerraad, Ridder, Deputeret i danske
Cancelli, g. 14. Juni 1748 m.
Anna Bolette Junge.
f. 11. Oct. 1719 † 14. Juni 1781,
Datter af Conferentsraad Severin Junge
Uden Børn.

fattet af en i Sydamerika bosiddende Hr. Charles Brehmer Krabbe, hvorefter denne udledte sin Herkomst i tredje Led fra en dansk Officer »Christoph Iwan Krabbe«. Jeg kom strax i Tanke om, at denne Officer maatte være identisk med den Premierlieutenant Iver Christoffer Krabbe, som paa den Benzonske Stamtavle i Gehejmearkivet angives at være en Søn af Kapitajn Christian Krabbe, der døde paa Munkholm, og altsaa en Efterkommer paa Sværdsiden af de gamle Krabber. Foranlediget herved gjennemgik jeg forskellige Kirkebøger, og i Særdeleshed — ved Hr. Assistent Sofus Elvius' Velvillie — erholdt jeg Oplysninger fra Enkekassens Arkiv, og Resultatet af disse Undersøgelser blev den vedføjede Stamtavle, der sandsynligvis kunde være bleven fuldstændigere, om man i de herværende Arkiver havde besiddet et Uddrag af Kirkebogen for Garnisonskirken i Rendsborg.¹⁾

Det Spørgsmaal vil vistnok strax paatrænge sig Enhver: hvorfor hverken Major Iver Christoffer Krabbe eller senere hans Efterkommere, der dog ved en eller anden Lejlighed maa være blevne gjorte bekendt med Hofmans og Adelslexikonnets mangelfulde og urigtige Efterretninger om den gamle Krabbe-Slægt, have taget til Gjenmæle og godtgjort sig at være rette Efterkommere af denne berømte Æt. Det er nu heller ikke slet saa forklarligt som, at Gehejmerraad Frederik Michael Krabbe ikke gjorde Indsigelse mod den i samme Adelslexikon fremførte Paastand om hans fine mødrene Herkomst, skjøndt han dog vidste, at den var urigtig; men jeg skal alligevel hidsætte en Omstændighed, som muligviis indeholder Forklaringen til denne besynderlige Taushed.

Kapitajn Christian Krabbe døde, som allerede oftere berørt, som Arrestant paa Fæstningen Munkholm, og det var naturligvis ikke for hans Dyders Skyld. Jeg skal ikke nærmere indlade mig paa en Undersøgelse af dette Forhold, men indskrænke mig til at meddele følgende Uddrag af en Ansøgning fra nævnte Kapitajn Krabbe til Kongen (see Particulairkamrets Memorial Extrakter²⁾ for 1740 under 30 Juli):

»Christian Krabbe träget allerunterthänigst vor, wesgestalt er seiner schlechten Aufführung halber, bereits vor Jahr und Tag,

¹⁾ Jeg tillader mig at benytte denne Lejlighed til at rette en Henstilling til den ærede Bestyrelse for Samf. for dansk-norsk Gen. & Personalhist. om med Tiden at foranstalte Uddrag meddelte af de nu for Private omtrent utilgængelige Kirkebøger for de slesvigske og holstenske Garnisonsbyer.

²⁾ I Gehejmearkivet.

auf hohem Königl. Befehl nach Munkholm gebracht worden, damit er endlich einmahl zu seiner Sünden Kundschaft gelange, Gott kennen lerne und von Trunk abstehen mögte, demüthigst bittende, dasz, da er sein Lebens Arth geändert, und nunmehr einen bessern und unsträflichen Wandel führet, welches erfordern-denfalls sowohl der dasige Cammandant als sein Beicht Vatter bezeugen können, Ihro Maytt. allerhuldreichst geruhen wollen, ihm jetzo wiederumb auf freyen fusz stellen zu lassen.«

Dette Andragende nyttede ikke noget, enten fordi højere Vedkommende ikke har havt Tillid til den gode Kapitajns ustraffelige Vandel, eller, hvad mere rimeligt er, fordi han døde, inden hans Ansøgning havde fuldført sin langsomme Gang gjennem Datidens tunge Regjeringsmaskineri.

Det har da troligvis været Skamfuldhed, der har afholdt Kapitajn Krabbes Born fra at gjøre deres Herkomst gjældende og denne har saa meget lettere kunnet forblive ukjendt, som Faderen allerede i deres Barndomsaar blev reven bort fra Hjemmet for aldrig at vende tilbage og saaledes personlig var fremmed for dem. Utvivlsomt bleve mange Familietraditioner ved denne Lejlighed overskaarne, kun ikke Erindringen om Slægtskabet.

Den i 1878 afdøde Etatsraad, Contoirchef Krabbe, der, saavidt vides, har været den sidste Mand af Slægten her i Danmark, yttrede nogle Gange for sine Nærmeste, at han var den eneste danske Ætling af de gamle, berømmelige Krabber. Naar han ikke destomindre afviste alle Forsøg paa at faa nærmere Oplysning om hans Herkomst, da maa Aarsagen dertil forunderlig nok have været en ny Familiehemmelighed, som han nu har taget med sig i Graven.

Det vil imidlertid af omstaaende Slægttavle ses, at Medlemmer af Slægten have bosat sig dels i Sydamerika og dels i Holsten. De Første ville vel ingensinde vende tilbage til deres Fædres Hjem, men anderledes forholder det sig med den holstenske Linie. Stam-tavlen er imidlertid med Hensyn til denne Linie neppe fuldstændig, og jeg har derfor paa den i nærværende Tidsskrift dertil bestemte Plads fremsat Spørgsmaal saavel vedrørende den holstenske Linie som den paa Slægttavlen opførte Erik Christian Krabbe, hvis senere Skjæbne jeg forgjæves har eftersøgt. Jeg anbefaler paa det Varmeste disse Spørgsmaal til Enhver, som maatte kunne levere Bidrag til deres Besvarelse, navnlig i det Haab, at Bestræbelserne for at kalde en gammel Slægt frem af dens nu 100aarige For-

glemmelse ville interessere Flere end blot de tørre Genealoger. Der turde formentlig være saameget mere Anledning til at efterspore andre Linier af Slægten, som Oberstlieutenant Chr. F. F. Krabbe i Rendsborg, fraregnet Sydamerikanerne, synes at have været den sidste Mand af de gamle Krabber, og det dog vilde være sørgeligt om en saa gammel og ægte dansk Æt skulde være uddød med en forhenværende Insurgentofficer.

En fyensk Godsejer efter Enevældens Indførelse.

Bidrag til Assessor Hans Knudsens Livshistorie.

Af S. Jørgensen.

Blandt de mange borgerlig fødte Mænd, der i det 17. Aarhundredes sidste Halvdel kom i Besiddelse af Adelsgodser, indtager denne Mand en fremragende Plads. Han blev født 1630 i Viborg og var efter Farstrup¹⁾ en Søn af Knud Sadelmager. Sin Livsbane begyndte han som Skriverdreng paa Noragergaard i Durup Sogn, Gislum Herred, der dengang ejedes af Familien Sehested. Han blev her bekendt med den berømte Hannibal Sehested, i hvis Tjeneste han kom som Ridefoged. Derved fik han en god Lejlighed til at erhverve sig Formue, og han nyttede den saa godt, at Herren kom i Gjæld til Tjeneren. Dette forstyrrede dog ikke det gode Forhold, og det var heller ikke altid paa ligefrem bedragerisk Vis, den Tids Fogder samlede deres store Formuer. Sagen var, at baade Herremænd og Bønder havde det meget smaat med rede Penge, hvorfor Fogderne, naar de kunde klare Skatterne, af Bønderne blev betalte med Naturalier, der — naar Fogden benyttede Tidsforholdene ret — let kunde udbringes til en langt større Sum end hans kontante Udlæg. Et Exempel vil tydeligere end mange Ord vise dette: 1655 fæstede en Mand paa Gjelskov Gods en Gaard. Fogden, Palle Kristensen, laante ham Indfæstningssummen. 20 Sldr. 1665, da Palle søgte Manden ved Herredstinget for denne Sum, oplyste Manden, at han for denne Fordring havde gjort Palle Ægter og ydet ham Naturalier til et Beløb af ialt 138 Sldr.

¹⁾ Dagbog S. 127.